

Ako sa rodí z múky chlieb

Cieľ: Vysvetliť žiakom, ako sa rodí z múky chlieb.

Vyučovaci predmet: Prírodoveda, Čítanie – mimočítankové čítanie – Kohútik Červený hrebienok, Vlastiveda – opakovanie učiva z 3. ročníka, medzipredmetové vzťahy, Ako sa orientovať podľa svetových strán.

Pomôcky: ilustrácia textu, samotný text, prezentácia - Ako sa k nám chlebík dostane, pracovný list s úlohami.

Postup / realizácia :

- Spoločné čítanie rozprávky Kohútik Červený hrebienok.
- Prezentácia - Ako sa k nám chlebík dostane /využívali sa poznatky žiakov z prezentácie/, ochutnávka výrobkov z pekárne.
- Triedenie potravín - žiaci rozdeľovali potraviny vyrobené na Slovensku, rozprávka Ako išlo vajce na vandrovkú.
- Maľovanie na danú tému.
- Pracovný list s úlohami.
- Vyhľadávanie na mape - mestá, v ktorých sa vyrábajú potraviny – podľa obalov z prinesených potravín.

Zhrnutie: Naučili sme sa: aká je dlhá cesta chlebíka kým sa dostane na náš stôl a zároveň sme si pripomenuli všetky povolania, ktoré pomáhajú na tejto ceste, z literárnych pojmov sme si názorne vysvetlili príslovia: Bez práce nie sú koláče

Prílohy:

- Text rozprávky - Kohútik Červený hrebienok, Ako išlo vajce na vandrovkú
- Prezentácia - Ako sa k nám chlebík dostane
- Pracovný list
- Mapa Slovenska
- Fotka

Príloha:

Kohútik Červený hrebienok

V chalúpke býval kohútik Červený hrebienok a dve myšatky – Krúťsa a Vrt'sa.

Raz našiel kohútik pšeničný kľasok.

- Kikirikí! Vstávajújte, Krúťsa a Vrt'sa, urobíme si pirôžky na smotane!

Obe myšatky vybehli na dvor, dali sa do tanca a pritom si spievali:

Pirôžky na smotane, to my rady máme!

Tu kohútik vraví:

- A ktože bude mlátiť ?
- Ja veru nie ! Ani ja! – zvolali Krúť'sa a Vrt'sa.
- Tak teda mlátiť budem ja! – povedal kohútik a dal sa do roboty. Krúť'sa a Vrt'sa sa hrali na preskakovačku
- Pšenicu som už pomlátil, - vraví kohútik, - ale kto ju zanesie do mlyna?
- Ja veru nie! Ani ja! – zapišť'ali mýšatká.
- Zanesiem ju teda sám! – povedal kohútik. Prehodil si vrečko cez plece a odniesol ho do mlyna.

Keď kohútik priniesol múku, vraví:

- A kto zamiesi cesto?
- Ja veru nie! Ani ja! – ozvali sa Krúť'sa a Vrt'sa. Zamiesim ho teda ja! – povedal kohútik. A začal miesiť. Cesto som zamiesil, - vraví kohútik, - ale kto bude pirôžky piecť? My veru nie! – zakričali mýšatká.

Kohútik narúbal dreva, zakúril do pece a začal kuchtiť. Krúť'sa a Vrt'sa si sadli do chládku pod vŕbu.

Pracovný list

1. Ako sa volá tento druh chleba?

2. Napíš tri suroviny, z ktorých sa vyrába pečivo.

3. Usporiadaj správne: pečenie, kysnutie, sádzanie, zarobenie na cesto, tvarovanie, miesenie.

4. Hádanka:

Keď sa neurodím, nemôžu bezo mňa byť-
keď sa urodím, nakoniec ma do pece strčia.

Čo som? (bielhc) _____

5. Kto je na obrázku a čo robí? _____

Ako išlo vajce na vandrovku

Zunovalo sa vajcu na polici ležať. Urobilo: kotúl! – a pustilo sa do sveta. Ide, ide – dáva pozor na skaly a jamy. O skalu by sa roztrepalo, z jamy by sa nedostalo. Ide, ide – stretnie raka.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce.

„A ty že kde?“ rečie rak.

„Idem na vandrovku!“

„A keď je tak, pôjdem s tebou!“

Boli teda dvaja. Hneď sa im šlo veselšie. Pustili sa aj do spevu.

Idú, idú – stretnú kačku.

„Kdeže ideš?“ opýta sa vajce.

„A vy že kde?“ opýta sa kačka.

„Ideme na vandrovku!“

„A keď je tak, pôjdem s vami!“

No, už boli traja. Do tretice všetko dobré.

Idú, idú – stretnú moriaka.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce.

„A vy že kde?“ rečie moriak.

„Ideme na vandrovku. Hybaj aj ty s nami!“

„Dobre, pôjdem!“ pristal moriak. A už boli štyria.

Idú, idú – stretnú koňa.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce.

„A vy že kde?“ rečie kôň.

„Ideme na vandrovku. Hybaj aj ty s nami!“

„Dobre, pôjdem!“ pristal kôň. Už boli piati. Piati dobrí kamaráti.

Idú, idú – stretnú vola.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce.

„A vy že kde?“ rečie vôl.

„Ideme na vandrovku. Malá hrbá pýta viac: pod' s nami aj ty!“

„Dobre, pôjdem!“ pristal vôl.

Už boli šiesti.

Idú, stretnú kohúta.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce.

„Ba vy kde toľkí?“ rečie kohút.

„Ideme na vandrovku. Pod', bude nás sedem!“

„Keď sedem, tak sedem!“ povie kohút a pridá sa k nim.

Vandrovali siedmi tovariši, vandrovali, až ich omrklo – a oni v tmavej hore! Chodník sa stratil, nevedeli, čo si počať. Hore pusto – dolu pusto, kde sa tu uchýliť? A boli aj hrozne hladní! No keď nik nevedel rady, pohlo vajce rozumom.

„Vyleť na smrek,“ povie kohútovi. „Poobzeraj sa a povedz, čo uvidíš!“

Vyletel kohút na vysoký strom. Díva sa, obzerá – nič! No odrazu len radostne zatrepoce krídlami:

„Kikirikí! Svetlo vidím, svetlo!“

A naozaj. Ďaleko v tme žiari malý oblôčik.

„Leť v tú stranu, kde je svetlo,“ káže vajce. „My pôjdeme za tebou.“

Kohút sa pustil v tú stranu, ukazuje cestu. Tovariši idú za ním ani na hotové. Na veľa putovania prišli na polianku. Na polianke stojí malá chyžka. Tu povie vajce koňovi:

„Zabúchajže na dvere!“

Kôň zabúcha, z chyžky vyjde stará tetka:

„Čo tu chcete?“ okríkne ich. „Už aj choďte preč! Len čo sa moji chlapani vrátia, zomelú vás na kašu!“

„Ech, zomelú, nezomelú,“ vraví vajce, „čo ťa po tom! Len nám, siedmim tovarišom, daj jesť, daj piť, daj nocľah!“

„Ba ešte čo!“ povie tetka. „Ja takým skaderuka-skadenoha pozbieraným ošklbancom nič nedám!“ Ale vajce rozkázalo volovi:

„Naber zlú tetku na rohy a zanes do hory!“

Vôl nabral zlú tetku na rohy, zanesol do hory a zhodil do jamy. Potom sa vrátil do chyžky. Zatiaľ šiesti tovariši vošli do izby. Našli tam stôl prestretý pre siedmich. Na stole variva a pečiva, koľko sa komu len ráčilo! Bývali tam siedmi zbojníci a práve ich tetka čakala s parádnou večerou. Ešte naši tovariši ani nezasadli k stolu, už bolo čuť taký huk a lom, až hora prašala. To zbojníci prichádzali.

Čo tu robiť? Dobrá rada hodna groš. Vajce ju zas vedelo:

„Ty vyleť na žrdku!“ šeplo chytro kohútovi.

„Ty si staň v izbe za dvere!“ šeplo chytro koňovi.

„Ty vyleť na pec!“ šeplo chytro moriakovi.

„Ty sadni pod lavicu!“ šeplo chytro kačke.

„Ty zalez do kanvy!“ šeplo chytro rakovi.

„A ja?“ samo si vajce povedalo, „ja sa vryjem do popola.“

Tak sa všetci skryli, svetlo vyhasilo – a čakali.

Dôjdu zbojníci ku chyžke, a svetla v nej nevidia.

„Čože sa porobilo?“ vravia. „Veď vari nám tetka nezaspala?“

Najväčší z nich povie:

„Hneď ta nazriem, čo je! Len chvíľu počkajte, aby ste tie nazbýjané veci na hrbu nestrepali!“

A pobral sa dnu. Vojde do pitvora.

Tu ho vezme vôl na rohy a bác ho cez otvorené dvere do izby! Tam hneď spoza dverí buchne ho kôň kopytom.

„Ej, káže je toto skaza! Počkaj, hneď ti posvietim do očí!“ rečie zbojník a skočí k pahrebe, že svetlo roznieti. Rozhrnie pahrebu, začne fúkať. Tu žeravý uhlík pripečie vajce a ono: fúk!

Puklo a nafúkalo zbojníkovi plnú tvár horúceho popola. Ako podstrelený skočí zbojník ku kanve umyť si oči i tvár. Ale ako načrie rukou, chmat mu rak prsty do štipcov! Mykne zbojník rukou, prevrhne kanvu, urobí veľký hurt. Na ten hurt zatrepo kačka krídlami a zatakoce:

Ták, ták, ták!"

Moriak zahrmoce na peci lopatami, kýva hlavou a zahudruje:

„Hudri-hudri!“

Kôň ešte len teraz búšil chlapa zadnými nohami do chrbta, že ten hned vyletel do pitvora.

Tam ho zase vôl nabral na rohy a vyšmaril na dvor. K tomu kohút na žrdke sa celým hrdlom ozýva:

„Kikirikí! Kokoré!“

Došliapaný, doráňaný zbojník doletí ako bez duše ku kamarátom.

„Ká skaza sa to tam robí?“ opytujú sa ho. A on ledva dych popadá, čo tak sype zo seba:

„Ťáj, je tam zle-nedobre! Chcel som sa len na prstoch prikradnúť, a oni ma sami strčili medzi seba. Ako si chcem roznieť, aby som aspoň videl – fúk! vybúšil mi spod komína puškár rovno do tváre. Siahnem rukou do kanvy, že si oči vymyjem, tam krajčír s nožnicami – a šmyk! Dobre mi prsty neodstrihol. Medzi lavicami tkáč rozohnal krosná, treskol ma člnkom po hlave a volal: "Tak, tak!" Na peci pekár chystal na mňa lopaty a dudral: „Udri, udri!“

Spoza dverí vyskočil čižmár, vybúchal ma kopytom a vysotil do pitvora. Tu šelma sedliak vzal na mňa železné vidly a vyhodil ma na dvor. Šťastie moje, že som sa nedal vyhodit' na žrdku. Tam už ako na hotovej šibenici čakal na mňa kat a volal: „Sem s ním! Sem hore!“

Nečakali zbojníci, kým by sa to všetko na nich vyhrnulo z chalupy! Pobrali tí nohy na plecica a hybaj! Nechali tam všetko, aj čo kedy nazbýjali.

Ale naši tovariši a sedmorí majstri si potom zasadli k stolu. Hostina bola hotová. Jedli, pili, hodovali – a pod strechou nocovali. Len vajce sa necítilo dobre. Nechcelo sa mu už ďalej, a tak na druhý deň bolo po vandrovke.

Hostina bola hotová. Jedli, pili, hodovali – a pod strechou nocovali. Len vajce sa necítilo

dobre. Nechcelo sa mu už ďalej, a tak na druhý deň bolo po vandrovke.

Ale naši tovariši a sedmorí majstri si potom zasadli k stolu.

Hostina bola hotová. Jedli, pili, hodovali – a pod strechou nocovali. Len vajce sa necítilo dobre. Nechcelo sa mu už ďalej, a tak na druhý deň bolo po vandrovke.

Vypracovala: Základná škola Škultétyho, Škultétyho 525/1, 949 11 Nitra